

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. april 2011
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1624
Dok.: MSP40921

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 715 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. marts 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 715 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvilken vurdering skal Folketingets Ombudsmand lægge til grund ved beslutningen om at behandle en modtaget klagesag eller ikke, er det et kriterie, at ombudsmanden kun kan tage klager op, som ”man kan få noget ud af”?”

Svar:

Folketingets Ombudsmands kompetence er nærmere reguleret i ombudsmandsloven (lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand som ændret ved lov nr. 556 af 24. juni 2005 og lov nr. 502 af 12. juni 2009).

Ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse, jf. ombudsmandslovens § 16, stk. 1.

Ombudsmandslovens § 16 blev indsat ved lov nr. 473 af 12. juni 1996. I bemærkningerne til § 16 i lovforslaget (lovforslag nr. 57 om Folketingets Ombudsmand, som blev fremsat den 2. november 1995) er anført bl.a. følgende:

”Ifølge § 6, stk. 4, i den gældende lov afgør ombudsmanden, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelser.

Ombudsmandsinstruksens § 6, stk. 1, bestemmer, at ombudsmanden – hvis ombudsmanden finder, at en klage, der henhører under ombudsmandens virksomhed, er ”grundløs”, eller at de påklagede forhold er ”af uvæsentlig betydning” – snarest meddeler klageren, at ombudsmanden ikke finder grundlag for at foretage sig noget i sagen.

Lovforslaget indebærer, at ombudsmanden fortsat kan afvise at iværksætte undersøgelse af en klage, selv om klagen er rettidig, en eventuel klageadgang udnyttet og klagen vedrører et forhold, der er undergivet ombudsmandens virksomhed.

I praksis har ombudsmanden benyttet beføjelsen dels til at afvise en række sager, dels til at begrænse prøvelsen af sager, der er optaget til realitetsprøvelse. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger 2 h, 2.

Det er hensigten, at beføjelsen fortsat skal kunne anvendes, som ombudsmanden finder mest hensigtsmæssigt.”

I pkt. 2 h, 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger er anført bl.a. følgende:

”2. Lovforslagets § 16 afløser den gældende lovs § 6, stk. 4, samt instruksens § 6, stk. 1. Ifølge § 16 afgør ombudsmanden, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelser. Bestemmelsen er principielt meget betydningsfuld, idet den – i modsætning til, hvad der gælder for rekursinstanser og domstolene – giver ombudsmanden ret til at afvise at behandle klager, som opfylder lovens processuelle betingelser. Herved får ombudsmanden mulighed for at koncentrere sig om de problemer i den offentlige forvaltning, der – bedømt ud fra de retssikkerheds- og beskyttelseshensyn, der er ombudsmandsinstitutionens ideologiske grundlag – er mest betydningsfulde, og for at samle sig om spørgsmål, hvor der er en særlig grund til at tro, at ombudsmandens udtalelser vil have gennemslagskraft.

I praksis har bestemmelsen været benyttet dels til helt at afvise en række sager, som formelt har været omfattet af ombudsmandens kompetence, dels til at begrænse ombudsmandens undersøgelse og prøvelse af sager, som har været optaget til realitetsbehandling.

Praksis er beskrevet side 269 ff i betænkningen.

Det er i lovforslagets § 16, stk. 1, fastslået, at ombudsmanden fortsat skal have ret til at afvise klager, selv om de almindelige forudsætninger for at indgive klage i øvrigt måtte være opfyldt.

Bestemmelsen angiver ingen betingelser for ombudsmandens anvendelse af beføjelsen. Ombudsmanden kan således fortsat anvende bestemmelsen, som ombudsmanden finder det mest hensigtsmæssigt.”

Den betænkning, som der henvises til i lovforslagets almindelige bemærkninger, er betænkning nr. 1272/1994 om ombudsmandsloven. Betænkningen blev afgivet af et udvalg vedrørende ændringer i ombudsmandsloven, som var nedsat af Folketingets Præsidium.